U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, PhD., v právní věci žalobkyně: **K. V.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje,** se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2015, č. j. KUOK 42514/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci ze dne 13. 11. 2017, č. j. 59 A 13/2015 - 59,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Dne 22. 1. 2018 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) směřující proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta její žaloba proti shora specifikovanému rozhodnutí žalovaného.

[2] Stěžovatelka v kasační stížnosti neuvedla žádné důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu, proto byla Nejvyšším správním soudem usnesením ze dne 23. 1. 2018, č. j. 9 As 23/2018 - 9, vyzvána, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení tuto vadu kasační stížnosti odstranila. Současně byla stěžovatelka poučena o následku nevyhovění této výzvě ve stanovené lhůtě, jímž je odmítnutí kasační stížnosti.

[3] Usnesení s výzvou k doplnění kasační stížnosti bylo stěžovatelce doručeno prostřednictvím zástupce dne 24. 1. 2018. Posledním dnem určené měsíční lhůty k doplnění kasační stížnosti tak bylo dle § 40 odst. 2 a 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), pondělí 26. 2. 2018. V této lhůtě však stěžovatelka svou kasační stížnost nedoplnila o důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu. Jen v této lhůtě bylo ostatně možno rozšířit důvody kasační stížnosti (§ 106 odst. 3, věta druhá, s. ř. s.).

[4] Vzhledem k tomu, že důvody, pro které stěžovatelka napadá rozsudek krajského soudu, nebyly nijak doplněny, není možné v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť stěžovatelka tuto vadu ani k výzvě soudu v určené lhůtě neodstranila.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu